

719.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 sierpnia 1934 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy
z dnia 19 grudnia 1931 r. o nadzwyczajnym podatku
od niektórych zajęć zawodowych.**

Na podstawie art. 211 § 2 Ordynacji Podatkowej z dnia 15 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 346) ogłaszam jednolity tekst ustawy z dnia 19 grudnia 1931 r. o nadzwyczajnym podatku od niektórych zajęć zawodowych (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 882) z uwzględnieniem zmian, wprowadzonych tą Ordynacją oraz z nową numeracją artykułów.

Podany w załączniku tekst ustawy obowiązuje od dnia 1 października 1934 r.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Załącznik do obwieszczenia Ministra
Skarbu z dnia 9 sierpnia 1934 r. (poz. 719).

U S T A W A

z dnia 19 grudnia 1931 r.

**o nadzwyczajnym podatku od niektórych zajęć zawo-
dowych.****Art. 1.**

(1) Osoby, osiągające dochód z zajęć zawodowych, przy których są pobierane opłaty, określane w drodze publiczno-prawnej, będące wynagrodzeniem tych osób za czynności o charakterze publiczno-prawnym, a mianowicie: notariusze (rejenci), pisarze hipoteczni i komornicy — opłacają nadzwyczajny podatek od dochodu, osiąganego z tytułu spełniania danego zajęcia zawodowego.

(2) Za podstawę obliczenia wysokości nadzwyczajnego podatku u notariuszów (rejentów) i pisarzy hipotecznych służy dochód, osiągany z tytułu opłat, pobieranych za spełnianie danego zajęcia zawodowego.

(3) Za podstawę obliczenia wysokości nadzwyczajnego podatku od komorników służy dochód, osiągnięty przy spełnianiu danego zajęcia zawodowego, a ustalony przy obliczaniu ogólnego dochodu dla wymiaru państwowego podatku dochodowego w myśl ustawy o państwowym podatku dochodowym.

(4) Pierwsze obliczenie nadzwyczajnego podatku uskutecnione będzie od dochodu, osiągniętego z zajęć zawodowych w 1932 roku kalendarzowym.

Art. 2.

Nadzwyczajnemu podatkowi podlegają osoby, których dochód roczny z danego zajęcia zawodowego przekracza kwotę 12.000 zł.

Art. 3.

Opodatkowaniu podlegają dochody, osiągnięte w ostatnim roku kalendarzowym, poprzedzającym rok podatkowy.

Art. 4.

(1) Nadzwyczajny podatek oblicza się według następującej skali:

Stopień dochodu	Wysokość dochodów z danego zajęcia zawodowego w złotych		Stopa procentowa podatku
	ponad	do	
1	12.000	16.000	3 ⁰ / ₀
2	16.000	20.000	4 ⁰ / ₀
3	20.000	28.000	5,5 ⁰ / ₀
4	28.000	36.000	7 ⁰ / ₀
5	36.000	48.000	8 ⁰ / ₀
6	48.000	64.000	10 ⁰ / ₀
7	64.000	80.000	13 ⁰ / ₀
8	80.000	112.000	16 ⁰ / ₀
9	112.000	176.000	18 ⁰ / ₀
10	176.000	—	20 ⁰ / ₀

(2) Podatek należy jednak obliczać w ten sposób, aby z dochodu wyższego stopnia po potrąceniu podatku nie pozostało nigdy mniej, niż pozostaje z największego dochodu bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku, na ten stopień przypadającego.

(3) O ile z dochodu, miarodajnego dla obliczenia podatku, po potrąceniu przypadającej kwoty podatkowej pozostaje mniej niż 12.000 zł, należy podatek obliczyć i pobrać tylko w wysokości nadwyżki dochodu ponad 12.000 zł.

Art. 5.

Obowiązek podatkowy zaczyna się po nastaniu stosunków, uzasadniających obowiązek podatkowy.

Art. 6.

(1) Termin płatności nadzwyczajnego podatku ustanawia się na dzień 1 listopada każdego roku podatkowego.

(2) Płatnicy nadzwyczajnego podatku są obowiązani po upływie każdego miesiąca roku kalendarzowego najpóźniej do dnia 15 następnego miesiąca ustalić dochód osiągnięty w ubiegłym miesiącu, i od tego dochodu wpłacić zaliczkę miesięczną na poczet przyszłego podatku w wysokości stopy procentowej podatku, jaka według skali art. 4 niniejszej ustawy przypada od miesięcznego dochodu, obliczonego w stosunku rocznym, t. j. pomnożonego przez 12. O obliczeniu i wpłaceniu każdej zaliczki obowiązani są płatnicy zawiadomić właściwy urząd skarbowy.

(3) Dla należytego obliczenia dochodów, osiągniętych w poszczególnych miesiącach, obowiązani są płatnicy nadzwyczajnego podatku prowadzić specjalną księgę przychodów i rozchodów danego zajęcia zawodowego, wraz z odpowiednimi dowodami.

(4) Urzędowi skarbowemu przysługuje prawo sprawdzania terminowego i prawidłowego obliczenia wysokości miesięcznych zaliczek. O ile po sprawdzeniu okaże się, że zaliczki wcale nie obliczono i nie wpłacono lub też wpłacono ją po terminie, względnie w kwocie za niskiej, urząd skarbowy uskutecznia z urzędu obliczenie zaliczki i wzywa płatnika do jej uiszczenia w terminie dni 7-miu.

(5) Nieuiszczone w terminie zaliczki stają się zaległościami i podlegają egzekucyjnemu ściąganiu wraz z karami za zwłokę od ustawowych terminów płatności zaliczek.

(6) Pierwszą zaliczkę na powyższych zasadach należy wpłacić do dnia 15 lutego 1932 r.

Art. 7.

Upoważnia się Ministra Skarbu do zwalniania płatników od obowiązku uiszczenia zaliczek z art. 6 w przypadkach, w których przyjąć należy, że roczny dochód, służący za podstawę obliczenia nadzwyczajnego podatku, nie przekroczy 12.000 złotych rocznie.

Art. 8.

Podatnicy, którym nakazy płatnicze doręczono po 15 października, powinni uiszczyć cały podatek w ciągu dni 30 po dniu doręczenia nakazu płatniczego.

Art. 9.

Nadzwyczajny podatek wolny jest od 10% dodatku, uiszczanego w myśl ustawy z dnia 12 lutego 1931 r. o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 82) oraz jest potrącalny od dochodu przy wymiarze państwowego podatku dochodowego.

Art. 10.

Upoważnia się Ministra Skarbu do zaliczania na poczet zaliczek, o których mowa w art. 6, dobrowolnych wpłat, uskutecznianych przez płatników nadzwyczajnego podatku na rzecz Naczelnego Komitetu dla Walki z Bezrobociem przy Prezesie Rady Ministrów.

Art. 11.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 12.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej z dniem 1 stycznia 1932 r. i traci moc obowiązującą w terminie, który określi rozporządzenie Rady Ministrów.
